

og hver af de to fornævnte Secretairer 4 Rbd. i daglig Bederlag", efter dette vil altsaa Bureauchefen erholde for 5 Maaneder en Sum af 900 Rbd. og hver af de Andre 600 Rbd., som tilsammen udgjøre et Beløb af 2100 Rbd., hvilket er 1050 Rbd. mindre end efter Udvalgets Forslag; derimod gaaer mit subsidiaire Forslag ud paa, at hver af de nævnte Personer erholder 3 Rbd. i dagligt Bederlag, og desforuden et Tillæg, nemlig til Bureauchefen af 400 Rbd. og til den ved Landstthinget ansatte Secretair af 300 Rbd. og til den ved Folkethinget af 200 Rbd., som tilsammen udgjøre for 5 Maaneder en Sum af 2,250 Rbd., altsaa 150 Rbd. mere end efter mit principale Forslag. — Det er mig forøvrigt temmelig ligegyldigt og Noget, som jeg lægger mindre Vægt paa, hvilket af disse Forslag der vedtages; men, hvad jeg især lægger Vægt paa at undgaae, det vil den ærede Forsamling see af Forslaget, er, at disse Mænd ikke ansættes som faste Embedsmænd, og derfor har jeg foreslaaet, at Ordet „Embedsmænd“ i første Punktum af § 5 forandres til „Personer“ og ligeledes i næste Punktum foreslaaet, at Ordene: „aarlige Gager“ udgaae, og istedet derfor sættes Ordet: „Tillæg“. Derved undgaaer man at skabe nye Embedsmænd, hvilket efter min Mening ogsaa staaer bedre i Harmoni med den Maade, som Rigsdagen er sammensat paa, og derved undgaaer Rigsdagen tillige den Ubehagelighed, at komme i det mulige Tilfælde at affædige dem som Embedsmænd, og Staten undgaaer at faae dem paa Pension, hvilket Sidste jeg lægger megen Vægt paa, forat man ikke skal forøge Pensionisternes Antal. Det er med disse faa Bemærkninger, at jeg tillader mig at anbefale Forslaget til den ærede Forsamling, idet jeg tilføjer, at jeg troer ikke vi komme til at mangle Mænd, som besidde Dygtighed til at overtage disse Poster for den af mig foreslaaede Betaling, og allermindst da de som hidtil kunne bestyres af Mænd, som ved Siden deraf have andet Erhverv.

Grundtvig: Det ærede Thing veed det maaffee, eller vil dog finde det ganske rimeligt, at jeg aldrig vil tilraade Dpretielsen af nye visse Levebrød, af den Grund, at jeg troer, at man altid vil faae de bedste Kræfter og

den bedste Anvendelse af disse Kræfter, naar man betaler det Arbejde, man vil have gjort, og den Tid, som dertil anvendes, godt, uden dog at sætte Folk altfor sikke i Sælden, men bestandigt lader det beroe paa, hvorvidt de gjøre deres Arbejde til Fornøielse. Allerede derfor skulde jeg have endeel imod Dpretielsen af disse nye saakaldte Embeder ved Rigsdagen, men mig synes, at ogsaa, naar jeg seer bort derfra, vilde den hele Forholdsregel, saaledes som den her foreligger os, dog være uantagelig. Jeg mener saaledes, at det slet ikke kan passe i Folkethingets Forretningsorden at give en Lov, som det jo blev baade for Folkethingets og for Landstthingets Embedsmænd. Jeg finder fremdeles, at det jo forudsatte, at vi havde Formænd ogsaa imellem Rigsdagene, hvilket jo dog ikke er bestemt. Det forudsatte endelig ogsaa, at Formændene skulde raade aldeles for disse Embedsmænd, for deres Ansættelse og for deres Affædiggelse, saa at Indstillingen til Thinget blev en blot Formsg. Hvorvidt dette kunde være godt eller ikke, skal jeg nu ikke indlade mig paa, men saa maatte man da forud være enig — baade om, at vi havde bestandige Formænd, og ogsaa om, at de havde denne Ret. Jeg skal endelig bemærke ved Enkeltighederne deri, at der er der et tvetydigt Udtryk, som findes paa 2 Steder, nemlig „Revisionen af Folkethingets Tidende“; thi det er vel Thinget bekendt, at Ordet Revision er tvetydigt, saa at man derunder kan forstaae, som jeg vil troe er forstaaet her, et blot Tilsyn og Overopsyn med Correcturen; men det kan ogsaa forstaaes saaledes, at det kunde forvandle vedkommende Embedsmænd til Censorer for Tidenden. See det er de Grunde, hvorfor jeg maa stemme imod det hele Forslag.

Tscherning: Eftersom jeg er et af Medlemmerne i Forretningsordenscomiteen og ikke bør lade den ærede Ordfører staae alene paa Valpladsen, har jeg troet paa dette Sted, at kunne blande mig noget med i Striden, saameget mere, som den, der har gjort de ivrigste Indsigelser, er min ærede Ven, den Deputerede fra Skive (B. Norgaard). Jeg troer, at hans Indvendinger ikke ere saa ganske begrundede. Han har søgt, saavidt jeg forstod